

מועד חתימה: 15/09/25

תובענה ייצוגית

ת"צ

בבית המשפט השלום

בנצרת

בעניין:

מריה מקרוב ת.ז. 332692458

מקריית מוצקין, רחוב שפרינצק 8/1

נייד: 0547430098

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד ספורי (מ.ר. 31398),

טל': 04-9944492, פקס: 04-9941607

נייד: 0507349685

דוא"ל: m_safore@walla.co.il

המבקשת

נ ג ד

סאלח דבאח ובניי בע"מ, ח.פ. 511752503

כניסה ראשית בענה 0, דיר אלסד

טל': 046055400

המשיב

מהות התביעה: תובענה ייצוגית בגין הפרת חוק הגנת הצרכן, לפי פרט 1 לחוק התובעניות הייצוגיות, תשס"ו-2006.

סכום התביעה תאישית: ₪100

סכום התובענה הייצוגית: ₪1,000,000 ש. בהערכה (אומדן)

סעדים מבוקשים: כספיים, הצהרתיים, צווי עשה.

אגרת: 3490 ₪, לפי תקנה 44 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

הליכים נוספים בקשר למסכת עובדתית דומה שב"כ המבקשת ואו המבקש צד להם: כן, ת"צ 27632-07-25, ת"צ 44657-01-25, ת"צ 26295-04-25, ת"צ 36137-09-25.

הזמנה לדין

הואיל והמבקשת גב' מריה מקרוב, הגישה תובענה ייצוגית זו נגדך אתה מוזמן להגיש כתב תשובה בתוך 90 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב תשובה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהא למבקשת הזכות לאשר את בקשת האישור שלא בפניך.

22

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

- א. לקבוע כי התובענה נכנסת בגדרו של פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות.
- ב. לקבוע כי התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה; דהיינו עוולות, מעשים, ואו מחדלים שהנתבע ביצע שלא כדין כלפי חברי הקבוצה, והסעדים המגיעים להם בשל כך.
- ג. לקבוע כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.
- ד. לקבוע כי התובע יהיה התובע הייצוגי ובאי כוחו יהיו עורכי הדין, כמפורט בכתרת ה סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן עוסק באיסור הטעיית הצרכן. החוק אוסר על עוסק להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה, הן במעשה והן במחדל, בכתב או בעל-פה או בכל דרך אחרתבקשה.
- ה. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק התובענות הייצוגיות את התובע כמבקש מייצג, ואת החיימ כב"כ המייצג של חברי הקבוצה;
- ו. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק התובענות הייצוגיות, כי עילת התביעה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה המיוצגת, כעולה מבקשה זו;
- ז. לקבוע את הסעדים לתובענה הייצוגית בהתאם לסעיף 14 (א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות וכי הסעדים יהיו כמפורט בבקשה זו;
- ח. כמו כן, ביהמ"ש הנכבד מתבקש לתן צו המורה לנתבע, לגלות בתצהיר ערוך כדין, כל מסמך כללי ואו ספציפי, המעיד בצורה מדויקת על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגים;
- ט. להתיר לתובעת לתקן את הבקשה דנא, ככל שיידרש, לאחר קבלת מלוא הנתונים המבוקשים דלעיל מהנתבע,
- י. להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או פיצוי לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין;
- יא. להורות לנתבע לפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים אשר נגרמו להם בגין מחדליו, לרבות הנזקים הלא ממוניים, כמפורט בבקשה זו;
- יב. לפסוק בהתאם לסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות גמול ראוי והולם לתובע הייצוגי כמפורט בבקשה.
- יג. לקבוע בהתאם לסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות שכר טרחה הולם וראוי לב"כ התובע ולחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כחוק.

בעלי הדין

1. התובעת הינה תושבת קריית מוצקין, והצרכנית של המשיבה.
2. הנתבעת הינו עוסק ממורשה, בעל חנות שמוכר מוצרי מזון ובית, והוא מפעיל אתר אינטרנט למכירת מוצרים אונליין, <https://www.bigdabach.co.il/> ("האתר").

עילת התובענה:

3. כלי התובענה הייצוגית- " הכול מכירים בחשיבותה של התובענה הייצוגית ובצורך לעודד את קיומם של תובעים מייצגים. התובעים הללו משמשים בתביעותיהם כמין גופי ביקורת חיצוניים על התנהלותם התקינה של הגופים הנתבעים. מבחינה זו מייצגים התובעים המייצגים את האינטרס הציבורי החשוב שלל הגנה על זכויותיהם של פרטים שאין להם כוח או יכולה להגן על זכויותיהם בעמם.

חשיבותה של התובענה ייצוגית קונקרטית נבחנת על פי מידת התועלת לציבור שהיא תוצאה של השגת התובענה את תכליתה". ראה כבוד השופט ד"ר עודד מודריק בש"א 19983/06.

23

4. צרכנים נוטים להעריך רווחים והפסדים במונחים יחסיים ולא מוחלטים, תצגת מוצר ללא הסבר באופן ברור ומפורט על ארץ ייצורו והדגשת הפירוט, והמוצר דגן נמכר יחסית במחיר סביר וזה מייצר מוטיבציה לפעולת הרכישה ותחושה של הזדמנות משמעותית, עצם הסתרת ארץ ייצור בצורה ברורה ובשפה עברית שלקוחות רבים לא מעדיפים לקנות מוצרים שלא מיוצרים בארץ תחת הפיקות של משרד בריאות, כל מוצר חייב להיות לפי חוראות הדין.
5. חנתבע מציב עצמו מעל חוראות החוק חברורות, מטעה את צרכניו, שולל באופן בוטה את זכותם הבסיסית והיסודית להיות מודעים באופן מלא ועל כל פרטי המוצר שהם רוכשים.
6. התנהלותו של חנתבע והפרתו של תחובות החקוקות בענייניו נועדו להציג את העסקה באור חיובי מנקודת מבטו של הצרכן, ולהביא לרכישת המוצרים, בלתי מושכלת תוך טשטוש שיקול דעתו- וכוונת חנתבע הטעיית הצרכן בניגוד להוראות הדין.
7. העדרו של מקום ייצור המוצר בשפה עברית ברורה כדי להתעשר שלא כדין על חשבון הלקוחות שלו שהם סמכו עליו והאמינו לו שהמוצר הוא מיוצר בארץ ישראל תחת פיקות משרד בריאות גרם להם לקנות את המוצר והטעה אותם.
8. ובכך חנתבע מטעה את הצרכן ברכישה, הוא אינו משקף ומייצג ללקוחותיו, והתובעת גילתה את ההטעיה שלו רק אחרי שהיא קנתה את המוצר, מדובר בחטעיה של הציבור, הדבר עולה גם מעיון בחשבונית הקניה מסתבר כי לא ניתנה פרטים על המוצר בצורה ברורה.
9. אין חולק כי מדובר במחדל מתמשך ומדובר ברשלנות רבתי שהרי עסקינן בהפרת חובת הזהירות המוטלת על עוסק כלפי צרכניו.
10. חנתבע גרם בהתנהלותו הפסולה לצרכניו נזקים מצטברים אדירים אשר מורכבים מנזקים ממוניים בלתי מבוטלים- גביית יתר ונזקים בלתי ממוניים.
11. ברי, כי הצרכנים זכאים לפיצויים ריאליים שגובתם יהיה לפחות בגובה חתעשרותו של חנתבע על חשבון צרכניו.
12. התנהלותו הפסולה של חנתבע, אינה מהווה הפרה של חוראות הדין בלבד, אלא גם מהווה הפרה בוטה של חובת תו"ל.
13. מכל אמור לעיל, חנתבע נדרש לשנות התנהלותו הפסולה לאלתר וכן לפצות את הצרכנים אשר כבר ניזוקו מהתנהלותו.
14. התובעת נפגעה באופן אישי ממעשי ו/או מחדלי חנתבע נשוא הבקשה דנא.

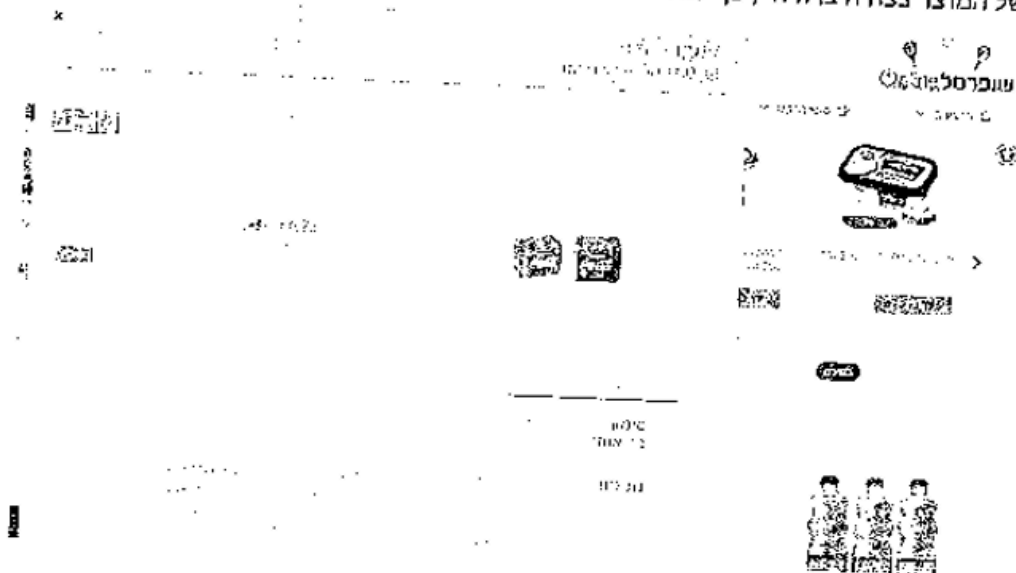
סמכות בית המשפט:

15. לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית לאור סכום התביעה ומהותה וסמכות מקומית לאור מיקום עסקיו של חנתבע.

רקע עובדתי – נסיבות המקרה האישי הפרטי של התובע

16. ביום 16.06.25, ביקרה התובעת בחנות חנתבע, חיפשה משקאות שהן במחיר סביר בכדי לקנות (לחלן: "המוצרי"), שבמסגרתם מוצעים מגוון רב של מוצרים, יוער, כי מקום ייצוא המוצר לא הוצג באופן ברור וצוין על גבי המוצר ארץ ייצור "נאבלס" בשפה ערבית שלא כדין, חנתבע מעוניין להסתיר מידע זה מלקוחותיה, במותג "קולה צאט", ומציין כתובתו נאבלס ללא הגדרת ארץ ייצור מדויקת וברורה.
17. קיים הבדל של ממש בין מפעל חממוקם בישראל המצוי בשליטת ופיקוח ארץ ישראל לבין שליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית כלומר תחת הפיקוח של משרד בריאות בארץ.

18. התובעת תטען כי מדובר בנושא מהותי לצרכן ומידע חשוב שהיתה התובעת לא משתתפת בעסקה אם היתה מידועת מי ארץ ייצור
19. במילים אחרות: המוטיבציה של הנתבע ברורה, הנתבע לא מפרסם על גבי המוצרים ארץ ייצור בצורה ברורה כעניין שיווקי ומתוך מטרה להגדיל את המכירות.
20. התובעת תטען כי ברוב האתרים בה גלשה בכדי לקנות מוצרי מזון, תמיד פרסמו את הפרטים של המוצר בצורה ברורה, כך למשל באתר "מחסני חשמל".

הטיעון המשפטי

הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

21. התובעת תטען כי הנתבע הפר את הוראות חוק הגנת הצרכן הן כלפי התובע והן כלפי חברי הקבוצה.
22. כדי למנוע ניצול לרעה של מעמדו של הצרכן לעומת העוסק ולאזן ביניהם, נתקן חוק הגנת הצרכן (תקנותיו וצוויו), הכולל שורה של הוראות קוגנטיות ובלתי ניתנות להתניה, הוראות אלו מחייבות את העוסק למסור לצרכן מידע מלא ואמיתי, לצורך קבלת החלטה רכישת מושכלת על ידו:
- " מטרתו להשליט אורחות התנהגות ראויות על המגזר העסקי ולקבוע כלל משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. הוא נועד לחזק את האוטונומיה האישית של הצרכן ואת זכותו לכבוד על ידי הבטחת יכולתו לבחור בחירה מושכלת במוצר ובשירות על ידי כך שיקבל את כל המידע האמיתי הרלוונטי ולמנוע ניצול לרעה של מעמדו החלש יותר של הצרכן".
23. חוק הגנת הצרכן כשמו הוא, מטרתו להגן על הצרכן ולהבטיח כי יעמוד לרשות הצרכן, הן לפני מועד ההתקשרות והן לאחריו, מידע נכון, מלא ונאות אודות טיב העסקה ועל פרטיה.

25

24. החוק קובע שורה של חובות ואיסורים שתכליתם למנוע את הטעייתו, ניצול מצוקתו של הצרכן, על ידי עוסק, ברכישת "נכס".
25. הוראות החוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015 אף מסדירות הבאת מוצרים משטחי הרשות לישראל המינימום תהכרחי הוא לגלות לצרכן מהי כתובתו של היצרן.
26. כדי לרסן את התמריץ הזה של עוסקים לנצל את פערי הכח בינם לבין הצרכן במקרה של גילוי מידע, ולהבטיח שהצרכן יוכל לבצע רכישה מושכלת, על העוסק לציין פרטים מהותיים והמידע יהיה אמיתי ופרטיו יובאו לידיעת הצרכן באופן מלא.
27. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן אוסר על העוסק לעשות כל מעשה או מחדל, בכל דרך, הן לפני מועד ההתקשרות בעסקה והן אחריה, כל דבר העלול להטעות את הצרכן.
- סעיף 2(א) איסור הטעיה "
- "לא יעשה עוסק דבר- במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה"- העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן "הטעיה"); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה :
- (1) ...
- (2) ...
- (13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית;
- סעיף 2 (ג) : הוראות סעיף זה יחולו גם על פרסומות.
28. סעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן – איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת :
- 3(א)- "לא יעשה עוסק, במעשה או מחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של תופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת) .
29. בהקשר זה קובע סעיף 5 להוראות תקן ישראלי 1145 באופן הבא :
- שם המוצר ושם המזון
- פרטי היצרן, היבואן, החברה המשווקת והחברה האורזת
- מזון מיובא – יסומן גם בארץ הייצור
- תכולת המוצר – הכוונה למשקל/נפח של המזון נטו.
- ואילו סעיף 8. כתובת
- כתובת מלאה לאיתורו של הנמען
30. בנסיבות העניין מדובר במידע מהותי לצרכן אשר הנתבעת לא פעלה לפיו ולא גלתה לצרכן מידע זה
31. העניין המרכזי הוא שהפעילים הממוקמים בשטחי הרשות הפלסטינית אינם מפוקחים בידי משרד הבריאות
32. חוק הגנת הצרכן נועד למגר תופעות אילו ולשמור את זכויותיו הבסיסיות של הצרכן, לקבל גילוי נאות, לא ינוצל עת ביצוע עסקה .

33. בדין"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, קבע בית המשפט העליון בחובת הזהירות על העוסק באיסור הטעיה כי:
- "האיסור איסור הוא על התנהגות, ועוסק עובר על לאו של איסור הטעיה גם אם דבר שהוא עושה - במעשה או במחדל - אך "עלול להטעות" צרכן, קרא, גם אם איש לא הוטעה כלל מאותו דבר שעשה. כנדרש מכך, וכהוראת סעיף 23(א)(1) לחוק, עוסק עובר עבירה וצפוי לעונש אם "עשה דבר העלול להטעות צרכן בניגוד להוראות סעיף 2". סטנדרט ההתנהגות הנדרש בהוראת סעיף 2(א) סטנדרט גבוה הוא מן המקובל בהוראות חוק אחרות".
34. בנוסף נקבע כי ההטעיה לא רק הטעיה במעשה - אלא הטעיה במחדל, כך שנקבע על ידי העליון בדין"א 2837/98 ארד נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ:
- "ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם".
35. וכך הרציונל העומד בבסיס חוק הגנת הצרכן נועד לחבטיח שיהיו בידי הצרכן את כל הנתונים האמיתיים באשר לרכישת אותו מוצר.
36. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע:
31. (א) דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ד'1 כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש].
- (1א) הזכות לסעדים בל עוולה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה, וכן לעוסק שנפגע, במהלך עסקו, מהטעיה כאמור בסעיף 2".
37. כך גם בתי המשפט הבהירו שהפרת האיסור הניל, מהוות הפרת חוקה חקוקה והטעיה, גורמת נזק משמעותי לצרכן ומאפשרת לו, בין היתר, להגיש תובענה ייצוגית, על מנת להיפרע את נזקו ולהביא לסיום הפרקטיקה הפסולה והנהוגה בקרב העוסקים.
- הפרת חובת חקוקה:**
38. התובעת תטען כי בהתנהלותו האמורה ביצע הנתבע עוולה של הפרת חובה חקוקה.
39. יסודות עולות "הפרת חובה חקוקה" מנויים בסעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע באופן הבא:
- (א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוג או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
- (ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או תגדר שעמם נמנה אותו פלוני.
40. "2. (א) סימון מוצר מזון ארוז מראש יהיה כמפורט בתקן ישראלי ת"י 1145 - סימון מזון ארוז מראש - מתמוז התשמ"ב (נובמבר 1981) - כפי שתוקן בגליונות תיקון מס' 1 מתמוז התשמ"ב

27

(יולי 1982), בגליון תיקון מס' 2 מאלול התשמ"ט (ספטמבר 1989), בגליון תיקון מס' 3 מאב התשנ"ה (יולי 1995) ובגליון תיקון מס' 4 מתמוז התשמ"ו (יוני 1996) (בצו זה – התקן) ואולם

(1) דרישות תקן מיוחד או קבוצתי תהיינה מחייבות כאמור בסעיף 1 לתקן רק אם הן כלולות בצו זה;

(2) אם דרישות התקן החל על מוצר מזון מחייבות שימוש בשם עברי השונה משמו הלועזי, מותר על אף האמור בסעיף 3.8 לתקן ובאישור מנהל שירות המזון במשרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו, ששם המוצר בעברית לא יהיה תרגום מילולי של שמו הלועזי;

(3) לא יחולו הוראות סעיף 10 לתקן, לענין סימון תזונתי."

41. לענייננו, אין ספק כי הנתבע הפר את חובתו ע"פ הדין, נוכח האמור קמה לתובעת ולכלל צרכני הנתבע אשר נפגעו מהתנהלותו-הזכות לקבל מהנתבע פיצוי בעד הנזקים האדירים (המצטברים) שנגרמו להם כתוצאה מביצוע העוולות המפורטות לעיל.

עשיית עושר ולא במשפט

42. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר, תשל"ט 1979, קובע באופן הבא:

"חובת ההשבה"

א. מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: הזכות) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזכה) חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם ההשבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה".

43. לענייננו, הנתבע גבה מצרכניו סכומי כסף עבור אותן רכישות, אשר ההתקשרות בהן הייתה לאחר הפעלת השפעה בלתי הוגנת, וסביר להניח כי אם הנתבע ציין על גבי המוצר ארץ ייצור לא היתה התובעת קונה ומשתתפת בעסקה וגם לא היו הרבה צרכנים קונים מאותם מוצרים. בהתאם לכך לתובעת ולקבוצה עומדת הזכות לקבל בחזרה את סכומי הכסף אשר הנתבע הרוויח על גבם, מפרסומה האמור והפעלת השפעה בלתי הוגנת על חברי הקבוצה.

44. לו זו אף זו, דרך התנהלותו פסולה של הנתבע הינה התנהלות מחושבת אשר מטרתו להתעשר על חשבון צרכניו, עת הוא מודע לכך כי הוא לא ציין ארץ ייצור המוצר שהרבה לקוחות מסרבים להשתמש במוצר שלא בפקות משרד בריאות.

45. הנתבע חב כלפי התובע וחברי הקבוצה בחובת זהירות הן מושגית והן קונקרטית. הנתבע הפר את חובת זהירות זגרים לתובע וליתר חברי הקבוצה נזק ממזני ולא ממזני, הנתבע עשה מעשים ש"אדם סביר ונכון לא היה עושה באותן נסיבות". "ולא עשה מעשים" ש"אדם סביר ונכון היה עושה באותן נסיבות".

46. יאמר, לאור התכליות שבבסיס חוק הגנת הצרכן, היה על הנתבע לפרוש בפני צרכניו את מלוא המידע הנכון, לא להטעותם ולא להפעיל השפעה בלתי הוגנת עליהם, ברי כי עוסק "סביר" לא היה מטעה את צרכניו בצורה כזו.

הפרת חובת תום הלב והפרת של חוק החוזים

47. מעבר האמור לעיל התובעת תטען כי הנתבע הפר את חוק החוזים, כך שבהתנהלותו הפסולה של הנתבע הוא הפר את החוזה שבינה לבין צרכניו, כך שהטעה את צרכניו, הרי ההתנהלות בין הנתבע לבין צרכניו מבוססת על חוזה לפיו על הנתבע לספק לצרכניו את כל המידע עבור

המוצר, ולא להפעיל השפעה בלתי הוגנת עת ביצוע ההתקשרות. כאשר הוא הפעיל השפעה בלתי הוגנת, הוא הפר את ההסכם עם הצרכנים ולפיכך זכאים התובע וחברי הקבוצה לכל הסעדים הקבועים בחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א-1970.

48. הנתבעת פועלת בעניינו בחוסר תום לב עקב הסתרת מידע מצרכניה מידע שהוא מהותי ועל גבי המוצר לא ציינה ארץ ייצור שהצרכן סמך עליה שהמוצר נוצר בישראל תחת ביקורת ופיקוח משרד בריאות.

49. הנתבע גם הפר את חובת תום הלב הקבועה בסעיף 39 לחוק החוזים. סעיף 39 לחוק החוזים קובע: "בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ותום לב; והוא הדין לגבי השימוש הזכות הנובעת מחוזה".

50. העולה כי התנהלותו הפסולה של הנתבע במסגרת מערכת היחסים החוזית- יש בה משום הפרת זכות קוגנטית של הצרכן עפ"י דין, המהווה התנהלות שלא בתום לב ושלא בדרך מקובלת המהווה כשלעצמה הפרה במישור היחסים החוזיים.

51. מכל האמור לעיל עולה, כי מחדליו של הנתבע מהווה חוסר תום לב הן בקיום התחייבות והן במוב"מ, התנהלות פסולה זו מזכה את התובע ואת חברי הקבוצה בסעדים של השבה, פיצויי הסתמכות ואף פיצויי קיום מכוח חוק החוזים.

52. על הפיצויים בגין הפרת חובת תום הלב יש להוסיף פיצוי בגין נזק לא ממוני בשל הפגיעה, הרגשות השליליים (תסכול, אכזבה, חוסר אונים) ופגיעה באוטונומיה הרצון של התובע ובשל עוגמת הנפש שנגרמה לו.

53. סעיף 13 לחוק החוזים קובע:

"גרמה הפרת החוזה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין."

54. כגודל האמון שניתן בעוסק כך גדלה בהתאמה תחושת הכעס, העלבון וחוסר האונים הנלוות לתגלית שהעוסק הטעה אותו ופעל בחוסר תום לב, מדובר במתדל פסול המצדיק את חיוב הנתבע בפיצוי הצרכנים גם בגין עוגמת הנפש וכן בגין הפגיעה באמון שנתנו הצרכנים ויתר הרוכשים.

פגיעה באוטונומיה של הפרט:

55. בתי המשפט הכירו ב"פגיעה באוטונומיה של הרצון", אשר מתייחסת לעוגמת הנפש שנגרמה לאדם אשר שללו ממנו את האפשרות לבחור כרצונו וכאוות נפשו. מונח משפטי זה נגזר מעקרונות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, המעגן את זכותו היסודית של כל אדם לקבל בעצמו החלטה הנוגעת לגופו ואו קנייניו ואו פרטיותו.

56. לתובעת נגרמו נזקים לא ממוניים כתוצאה מהתנהלותו הפסולה של הנתבע.

57. התובעת טוענת שכאשר גילתה כי המוצר שהיא רכשה לא נוצר בישראל, אלא ברשות הפלסטינים, חשה היא תחושות קשות של אי נוחות, חוסר אונים, מורת רוח, תסכול, עלבון וזלזול בו כצרכן.

58. התובעת טוען כי הנתבע הפעיל השפעה בלתי הוגנת עת ביצע העסקה, ולכן כוח הבחירה שלה נשלל, היא חשה רגשות שליליים.

59. ולכן התובעת טוען כי הוא וחברי הקבוצה זכאים בפיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה שנגרמה להם, כתוצאה מהתנהלות הנתבע.

הקבוצה המיוצגת:

60. ביהמ"ש הנכבד מתבקש בזאת לאשר את ניהול הבקשה בשם הקבוצה הבאה:
- "כלל לקוחות הנתבע שרכשו טובין מחנות המרשתת של הנתבע שפורסמו כאילו נוצלו בארץ"
- כאשר לא הוצג מידע ברור אותו טובין, וכן, כלל לקוחות הנתבע אשר הופעלה עליהם השפעה בלתי הוגנת והוטעו ביחס להסתרת ארץ ייצור / על אף שלא פעלה כדין, במהלך השנים האחרונות ועד למועד אישור התובענה כייצוגית".
61. קביעת מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת תלויה בפרטים וברישומים אשר נמצאים בידי הנתבע, ואין בידיו של התובע נתונים מדויקים להיקף הרכישות של הנתבע שבוצעו במסגרת "הסתרת מידע מהותי", ולפיכך, ככל שיידרש לצורך קביעת הקבוצה המיוצגת, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בגילוי נאות ולחשוף את אותם מוצרים אשר נמכרו ללא ידיעת הלקוחות על פרטי המוצר וארץ ייצורו במהלך השנים האחרונות, אשר מהם ניתן יהיה ללמוד על גודל הקבוצה המיוצגת ובמספרם של התובעים הפוטנציאליים.
62. לחילופין מתבקש כבוד ביהמ"ש לעשות שימוש בסמכותו המוקנית לו לפי סעיף 10 לחוק תובענות ייצוגיות ולהגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת התובענה הייצוגית וזאת לפי שיקול דעתו ולפי ראיות עיניו.
63. כאמור בסעיף 10(א) לחוק בו מצוין כי "אשר בית המשפט תובענה ייצוגית, יגדיר בהתלטתו את הקבוצה שבשמה תוהל התובענה".

הנזק

64. כאמור לעיל, התובעת ויתר חברי הקבוצה ספגו נזק, נזק ממוני ונזק לא ממוני.
65. הנזק הממוני נגרם לתובע ולחברי הקבוצה, מתבטא בסוגים שונים:
- 65.1 לקוחות רבים, לרבות התובע, רכשו מוצרים, זאת רק בשל העובדה שלא הוצג מידע ברור על ארץ ייצור המוצרים וחשבו כי מדובר כמוצר שנוצר במדינת ישראל תחת פיקוח משרד בריאות, במידה ולא הופעלה עליהם ההשפעה הבלתי הוגנת שהופעלה מטעם הנתבע.
- 65.2 לקוחות רבים, לרבות התובע, רכשו מוצרים כי חשבו שהמוצר הוא נוצר במדינה, והפעלת ההשפעה הבלתי הוגנת, שגרמה להם לחשוב שהם קבלו מוצר שהוא תחת פיקוח מלא, אף שלא ידעו.
66. פרט לנזקים הממוניים, נגרמו לתובע גם נזקים בלתי ממוניים בין היתר בדמות חוסר נוחות וכן רגשות שליליים של תסכול רב, זעם, כעס וכן עוגמות נפש עצומה וכן שלילת האוטונומיה הצרכנית שלו, במיוחד לאור העובדה כי הופעל עליו השפעה בלתי הוגנת עת הרכישה, וחרכישה בוצעה בהתבסס על מצג שווא, כמפורט לעיל.
67. רק למען הזהירות, התובעת תעמיד את סך נזקה (הממוניים והלא ממוניים) בגין רכישת המוצר מהנתבע, ביחד ולחוד, באופן זהיר וסביר בסך 100 ₪ לכל אחד מחברי הקבוצה, וזאת רק למען הזהירות כאמור לעיל.
68. חשוב לציין כי במסגרת בקשה לאישור תביעה כייצוגית אין חובה לכמת את הנזק ולתציגו במדויק, כך נפסק בת"א 2033/00, בשי"א 12904/00 שגיב י' בנק לאומי:

30

"התובעת" הראתה" קיומו של נזק אישי כתוצאה ממעשי ההטעיה. אין מוטלת עליה החובה להראות או להוכיח, בשלב הדיון בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, את שיעור הנזק והיקפו ואין עליו לכמתו, אלא "די בכך" שראתה כי נגרם לה נזק".

חישוב הנזק לחברי הקבוצה

69. כלל ההפרות שהובאו לעיל אינם נזקים מזעריים, ואין מדובר נזק נקודתי או ללא שיטתי, העולה כי יש "נזק", "קבוצה" ו"שיטה".

70. על-מנת להעריך ולשום את הנזק הממוני שנגרם לחברי הקבוצה יש צורך לבחון את נתוני המכירות של הנתבע במהלך תקופת "הסתרת ארץ ייצור" אותו מפרסם על המוצרים, מלוא הנתונים הללו הנם נתונים ודוחות המצויים בידיעתו האישית והבלעדית של הנתבע, עסקינן במידע שאינו מפורסם ואינו גיש לידיעת הצרכנים.

71. יודגש כי הקבוצה אותה מבקשת התובעת לייצג הנם ציבור הצרכנים בכללותו.

72. על כן במידת הצורך התובעת שומרת לעצמה את הזכות לעתור לבית המשפט בבקשה למתן צווים ספציפיים לגילוי המידע הדרוש וכי בנקל ניתן להתחקות אחר הנזק המצטבר שהרי אם ימסור הנתבע פרטים מדויקים ביחס לכמות מכירת המוצרים, הרי כי נדע לאמוד את הסעד הכספי של הקבוצה.

73. הנתבע מפעיל חנות אונליין ו3 חנויות, ובכולס הנתבע מפרסם אותם מוצרים ללא הצגת ארץ ייצור, מדובר ברשת פופולרית, כך שברי שהוטעו ונפגעו אלפי לקוחות לאורך השנים האחרונות.

74. לפי כך בשלב זה, בהיעדר נתונים ביחס לשיעור הנזק הקבוצתי ועל דרך האומדנה בלבד תעמיד התובעת את סכום התביעה של חברי הקבוצה בסך של ₪1,000,000.

על הסעדים המבוקשים

75. כאמור לעיל, נגרם נזק לכל חברי הקבוצה, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לתן צו הצהרתי, לפיו הנתבע חפץ את הוראות חוק הגנת הצרכן.

76. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לתת צו עשה, כנגד הנתבע שיורה לו לתקן ולחדול מההתנהלותו בעניין מכירת מוצרים שלא הודיע לצרכן על הסתרת ארץ ייצורם בחנות ומהפעלת השפעה בלתי חוגגת על צרכניו.

77. לחייב את הנתבע להשיב לחברי הקבוצה את מלוא התעשרותו על חשבון חברי הקבוצה לתקופה של שבע שנים, לחייב את הנתבע לפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים שנגרמו להם בשל העוולות שתוארו לעיל, להערכת התובע מסתכם הנזק שנגרם לחברי הקבוצה בגין הנזקים הממוניים והלא ממוניים, בהיקף מצטבר מוערך של ₪1,000,000, שם, יצוין כי הסכומים המדויקים, יתבררו במהלך בירור וניהול התובענה לגופה.

78. "דרך המלך" במתן סעד במסגרת תביעה ייצוגית הינה באמצעות פסיקת פיצוי אינדיבידואלי לכל חבר בקבוצת התובעים.

79. החוק קובע מנגנון גמיש במסגרתו יהא רשאי ביהמ"ש לקבוע כיצד ניתן יהיה להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א)(3) יתרת הכספים – אשר לא יידרשו - תועבר לאוצר המדינה.

10

80. לחליפין, במידה ויתגלו קשיים באיתור חברי קבוצת התובעים, ניתן יהיה ליישם את עקרונות "הפיצוי לטובת הציבור" הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק:

"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין."

81. כאמור, סעדים המבוקשים בבקשה ובתובענה הינם סעדים משולבים של פיצוי, סעד הצהרתי וצו עשה.

82. להורות על מינוי בודק ניטרלי אשר יבחן את היקף הנזק שנגרם לצרכנים והיקף התעשרותו של הנתבע, כתוצאה מהתנהלותו של הנתבע בה הוא הפר את חובותיו בחובת הגילוי.

83. להתיר לתובעת לתקן הבקשה, ככל שיידרש, לאחר קבלת מלו הנתונים המבוקשים דלעיל מהנתבע.

84. להורות על תשלום שכר טרחת עורך-דין לעורכי הדין המייצגים באחוזים מתוך הקרן בהתאם לשיקול דעתו של ביהמ"ש הנכבד וכן על תשלום הוצאות משפט.

85. לפסוק ע"פ סעיף 22 לחוק גמול ראוי והולם לתובעת הייצוגית כמפורט בתביעה זו, בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק גמול כ-20% מסכום התביעה וזאת לאור הסיכון שטרחה התובעת על עצמה בהגשת תביעה זו, או לחילופין לקבוע גמול ראוי והולם לפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד בהתאם לנסיבות ולשלבים שבו יסתיים ההליך נשוא תביעה זו.

86. לקבוע ובהתאם לסעיף 23 לחוק שכר טרחה הולם וראוי לבי"כ התובעת ולחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד ובצירוף מע"מ כדין,

87. לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד, לקבוע את סכומי הגמול ושכר הטרחה, בהתאם לשיקולים שבסעיפים 22-23 לחוק התובעות הייצוגיות התשס"ו-2006, ולתקנה 2(א) (11), (12), לתקנות התובעות הייצוגיות התש"ע-2010.

לסיכום

88. עניינה של התובענה כאמור הוא הפרת חובת הגילוי והטעיה מטעם הנתבע לציבור צרכני.

89. התנהלותו של הנתבע, כפי שפורט לעיל בהרחבה, מלמדת כי מותר לה להפר ברגל גסה את הוראות חוק הגנת הצרכן ולחטעות את הציבור, כמעשיו ובמתדליו שפורטו לעיל, גרמם הנתבע לנזקים לתובעת וליתר חברי הקבוצה.

90. על כן, מתבקש כבוד ביהמ"ש להורות כמבוקש בתובענה זו, ולחייב את הנתבע בהוצאות, גמול ושכ"ט ב"כ של התובע.

מוחמד ספורי, עו"ד
בי"כ התובעת

32

חקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(הקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר חיק:

בבית משפט: שלום נצרת

שמות הצדדים: 1. מריה נקדוב באמצעות ב"כ

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

סאלה דבאח ובניו בע"מ

באמצעות ב"כ

פרטי המוריע:

שם: ספרי מוחמד

כתובת: טמרה

תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☐ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה; צרכנים; מועד הגשת הבקשה; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה; הפרת חובה חקוקה; חמצית הבקשה לאישור התובענה; הטעיה צרכנית; הסער המבוקש; כספי והצהרתי; הסכום או השווי המשוערים של חביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה; בסמכות בית משפט השלום

[סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;
☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילוח התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנחבעים; [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

^f פורסם ק"ת תש"ע מ"ב' 6915 ניום 29.7.2010 עמ' 1442.

נבא

- ☐ הנשט בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;
- ☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;
- ☐ אחר:

להודיעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1. בקשה /תצהיר

2. תביעה וגספונים

3.

4.

5.

16.9.25

תחישת

13